

MIESIĄCA WRZEŚNIA 8 DNIA

NARODZENIE NAJŚWIĘTSZEJ WŁADCZYNI NASZEJ BOGURODZICY I ZAWSZE DZIEWICY MARII.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy stichery idiomelody Sergiusza Jerozolimskiego. Ton 6:

Dzisiaj Bóg spoczywający na duchowych tronach przygotował sobie święty tron na ziemi, umocniwszy w mądrości niebo upiększył z przyjaźni do człowieka uduchowione niebo, bowiem z niepłodnego korzenia wywiódł nam życiodajny ogród, swoją Matkę. Boże cudów i nadziejo pozbawionych nadziei, Panie, chwała Tobie

To dzień Pański, radujcie się, ludzie, bowiem Pałac Światłości i Księga Słowa Życia wyszła z łona i Brama zwrócona ku Wschodowi oczekuje na wejście Arcykapłana, Jedyna wprowadzająca Jedynego Chrystusa na świat na zbawienie dusz naszych.

Jeśli z woli Bożej inne znane niepłodne niewiasty miały dzieci, to Bogu spodobało się, żeby Maria zajaśniała bardziej od wszystkich zrodzonych, bowiem Ona chwalebnie zrodziwszy się z niepłodnej matki, zrodziła w ciele wszystkich Boga, co przewyższa naturę, z łona pozbawionego nasienia, Jedyna Brama Jednorodzonego Syna Bożego, przechodząc przez którą On zachował ją zamkniętą i mądrze wszystko urządziwszy, jak sam wie, przygotował zbawienie dla wszystkich ludzi.

Stichery Stefana Jerozolimskiego. Ton 6:

Dzisiaj niepłodna brama otwiera się i występuje dziewicza Boża Brama, dzisiaj łaska zaczyna przynosić owoc, pokazując światu Bożą Matkę, przez którą ziemia łączy się z niebiosami dla zbawienia dusz naszych.

Dzisiaj ogłoszenie światowej radości, dzisiaj powiały poranne wiatry, głoszące zbawienie, rozwiązana została bezpłodność naszej natury, bowiem niepłodna okazuje się Matką Tej, która jest Dziewicą i po narodzeniu Stwórcy, z której Ten, kto z natury jest Bogiem przyswoi sobie obce i zbląkanym przez ciało przygotowuje zbawienie, Chrystus Przyjaciół człowieka, Zbawiciel dusz naszych.

Chwała, i teraz. Dzisiaj niepłodna Anna rodzi Bożą dziewczynkę, wybraną ze wszystkich pokoleń na mieszkanie Króla wszystkich i Stworzyciela, Chrystusa Boga, na wypełnienie Bożej Opatrzności, przez którą my, zrodzeni z ziemi, zostaliśmy na nowo stworzeni i odrodzeni ze zniszczenia ku życiu bez końca.

Wejście. Prokimenon dnia i czytania:

Czytanie Księgi Rodzaju (28, 10-17).

Kiedy Jakub wyszedł z Beer-Szeby i wędrował do Charanu, trafił na jakieś miejsce i tam się zatrzymał na nocleg, gdyż słońce już zaszło. Wziął więc z tego miejsca kamień i podłożył go sobie pod głowę, układając się do snu na

tym miejscu. We śnie ujrzał drabinę opartą na ziemi, sięgającą swym wierzchołkiem nieba, oraz aniołów Bożych, którzy wchodzili w górę i schodzili na dół. A oto Pan stał na jej szczycie i mówił: „Ja jestem Bóg Abrahama, ojca Twego, i Bóg Izaaka, nie lękaj się. Ziemię, na której śpisz, oddaję tobie i twemu potomstwu. A potomstwo twoje będzie liczne jak piasek ziemi, ty zaś rozprzestrzenisz się na zachód i na wschód, na północ i na południe, i wszystkie plemiona ziemi otrzymają błogosławieństwo przez ciebie, i przez potomków twoich. Ja jestem z tobą i będę cię strzegł, gdziekolwiek się udasz, a potem sprowadzę cię do tego kraju, bowiem nie opuszczę cię, dopóki nie spełnię tego, co ci obiecuję”. A gdy Jakub zbudził się ze snu, powiedział: „Prawdziwie Pan jest obecny na tym miejscu, o czym nie wiedziałem”. Ułaskiwał się i rzekł: „Jakże dziwne jest to miejsce! Zaiste jest to dom Boży i brama do nieba!”

Czytanie Proroctwa Ezechiela (43, 27; 44, 1-4).

Tak mówi Pan: Dnia ósmego i później mają kapłani składać na ołtarzu wasze ofiary całopalne oraz wasze ofiary pojednania, i będę dla was łaskawy, mówi Adonai Pan. Następnie zaprowadził mnie do świętej zewnętrznej bramy przybytku, która skierowana jest na wschód, była jednakże zamknięta. I rzekł do mnie Pan: „Ta brama ma być zamknięta, nie powinno się jej otwierać i nikt nie powinien przez nią wchodzić, albowiem Pan, Bóg Izraela przejdzie przez nią. Dlatego powinna ona być zamknięta. Jedynie władca może w niej zasiadać, aby spożywać w niej chleb przed Panem, wchodzić jednak powinien przez przedsionek przy bramie i tą samą drogą znowu wychodzić”. Następnie zaprowadził mnie w kierunku świętej bramy północnej ku przedniej stronie świątyni i spojrzałem, a oto chwała napełniła świątynię Pańską.

Czytanie Księgi Przysłów (9, 1-11).

Mądrość zbudowała sobie dom i umocniła siedem kolumn. Zabiła swoje zwierzęta, namieszała w swym kielichu wina i przygotowała swój stół. Posłała służące swoje, by zwoływały z wyżynnych miejsc miasta na ucztę, mówiąc: „Prostaczkę niech do mnie tu przyjdzie”. Do tego, komu brak mądrości, mówiła: „Chodźcie, spożywajcie mój chleb i pijcie wino, które zmieszałam dla was. Odrzućcie głupotę i będziecie żyć, chodźcie drogą rozwagi, a będziecie żyli. Kto uczy naśmiewcę, ściąga na siebie szyderstwo, kto strofuje nieprawego sam sobie szkodzi. Nie strofuj naśmiewcy, by cię nie znienawidził. Nie oskarżaj złych, aby nie znienawidzili ciebie, strofuj mądrego, a będzie cię kochał. Ucz mądrego, a stanie się mędrzy, oświeć sprawiedliwego, a zwiększy swą wiedzę. Początkiem mądrości jest bojaźń Pańska, a rada świętych jest poznaniem. Poznanie Zakonu jest bowiem dobrem, w ten sposób dni twe się pomnożą i będą ci dodane lata życia”.

Stichery na litii. Idiomelosey Stefana Jerozolimskiego. Ton 1:

Dzisiaj nastał, ludzie, początek naszego zbawienia, bowiem wybrana ze starożytnych rodów na Matkę, Dziewica i mieszkanie Bóstwa, pojawia się dla zrodzenia z niepłodnej. Wyrósł kwiat z Jeskego i łodyżka z jego korzenia. Niech raduje się praojciec Adam, a zwłaszcza niech weseli się Ewa. Stworzona z żeбра Adama ona głośno wysławia córkę i wnuczkę swoją, mówiąc: Dla mnie zrodziło

się zbawienie, dzięki któremu wyzwolę się z otchłani. Niech weseli się Dawid, uderzając w gęśle i niech błogosławi Boga. Oto Dziewica pojawia się z niepłodnego łona na zbawienie dusz naszych.

Przyjdźcie, wszyscy miłośnicy dziewictwa i obrońcy czystości, przyjdźcie, przyjmijcie pochwałę dziewictwa, płynące z twardego kamienia Źródło Życia, z bezdzietnej krzew niematerialnego Ognia, oczyszczający i oświecający nasze dusze.

Stichery Anatoliosa: Cóż to za szum świąteczny? Joachim i Anna tajemniczo tryumfują, mówiąc: Radujcie się z nami Adamie i Ewo, gdyż dla nas, dla których dawno temu zamknęliście raj, darowany został sławny owoc, Boża Dziewczynka Maria, wszystkim otwierająca wejście do nieba.

Wybrana na królową wszystkich, Boże mieszkanie zrodzone zostało dzisiaj z niepłodnego łona sławnej Anny, Boże miejsce zawsze będącej Istoty. Przez Nią została zdeptana bezwstydną otchłań i matka wszystkich żyjących Ewa jest wprowadzana do prawdziwego życia. To Jej z godnością wołamy: Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony Owoc żywota Twego.

Chwała, i teraz. Stichera Sergiusza Jerozolimskiego. Ton 8:

W znaczący dzień naszego święta zagrajmy na duchowej lirze, bowiem z nasienia Dawidowego dzisiaj rodzi się Matka Życia, rozpędzając ciemności, odnowienie Adama, wezwanie Ewy, źródło niezniszczalności, przekreślenie niewoli. Przez Nią zostaliśmy przebóstwieni i wybawieni ze śmierci. Zawołajmy więc z Gabrielem, wierni, do Niej: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą, dający nam wielkie miłosierdzie.

Stichery na stichownie, idiomelosity Germanosa patriarchy. Ton 4:

Radość dla całego świata zajaśniała nam ze sprawiedliwych, z Joachima i Anny, przez wszystkich opiewana Dziewica, która dzięki niezwykłej czystości staje się uduchowioną świątynią Bożą i jedyna okazuje się Bogurodzicą. Dla Jej modlitw, Chryste Boże, ześlij światu pokój, a duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego.

Zgodnie z przepowiednią z Joachima i Anny dzisiaj zrodzony został najczystszy owoc, Dziewica, niebo i tron Boży, mieszkanie czystości, obiecująca radość całemu światu, orędowniczka życia naszego, zlikwidowanie klątwy, danie łaski. Wyproś przeto od Zrodzonego z Ciebie, Dziewico wybrana przez Boga, pokój światu, a duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Możni narodu będą błagać przed obliczem Twoim.

Niepłodna i nierodząca Anna niech dzisiaj radośnie klaszcze w dłonie, niech jaśnieje wszystko, co ziemskie, królowie niech się radują, niech weselą się kapłani błogosławiąc Boga, cały świat niech się cieszy, bowiem oto Królowa, nieskalana Oblubienica Ojca, wyrosła z korzenia Jessego. Już nie będą niewiasty w smutku rodzić dzieci, bowiem radość zakwitła i życie ludzi staje się pełne godności. Już nie są zwracane dary Joachimowi, bowiem płacz Anny przemienił się w radość. Raduj się ze mną, mówi ona, cały wybrany Izraelu, bowiem oto

Pan dał mnie uduchowiony Pałac Bożej Jego chwały, na wspólną radość i wesele, i na zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Stichera Sergiusza Jerozolimskiego. Ton 8:

Przyjdźcie, wszyscy wierni, pospieszmy do Dziewicy. Oto rodzi się wybrana z łona przed poczęciem Matka Boga naszego, naczynie dziewictwa, laska Aarona, która zakwitła z korzenia Jessego, głoszenie proroków oraz owoc Joachima i Anny. Przychodzi na świat i świat wraz z Nią zostaje odnowiony, przychodzi na świat i Kościół przyobleka się w swój majestat. Ona jest świętą świątynią, mieszkaniem Bóstwa, narzędziem dziewictwa, królewskim pałacem, w którym dokonała się sławna tajemnica niewypowiedzianego zjednoczenia w Chrystusie połączonych natur. Kłaniając się tajemnicy, wyśpiewujmy narodzenie najczystszej Dziewicy.

Troparion święta, ton 4: Narodzenie Twoje, Bogurodzico Dziewico, radość ogłosiło całemu światu, z Ciebie bowiem zajaśniało Słońce sprawiedliwości, Chrystus Bóg nasz, i likwidując klątwę dał błogosławieństwo, i niszcząc śmierć darował życie wieczne.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

NA JUTRZNI,

po pierwszej lekturze Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Prosomion: Zdziwił się Józef.

Ogłoś, Dawidzie, co poprzysiął Tobie Bóg. Co mi poprzysiął, mówi Dawid, to już spełnił, dawszy z owocu mego łona Dziewicę, z której urodził się Stwórca Chrystus, Nowy Adam, Król na moim tronie i króluje teraz, mając niezachwiane królestwo. Niepłodna rodzi Bogurodzicę i karmicielkę Życia naszego.

Po drugiej lekturze Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Prosomion: Zdziwił się Józef.

Z korzenia Jessego i z lędźwi Dawidowych rodzi się dzisiaj nam Boża Dziewczynka Maria. Wszyscy bardzo się radują i odnawiają. Raduj się razem, niebo i ziemia, wysławiajcie Ją plemiona narodów. Joachim weseli się i Anna tryumfuje, niepłodna rodzi Bogurodzicę i karmicielkę Życia naszego.

Megalinaron: Uwielbiamy Ciebie, Najświętsza Dziewico, czcimy świętych Twoich Rodziców i wysławiamy chwalebne Twoje narodzenie.

1. **Wspomnij, Panie, Dawida i całą łagodność jego.**
2. **Albowiem poprzysiął Panu i obiecał Bogu Jakuba.**
3. **Oto usłyszeliśmy o niej w Efrata, znaleźliśmy ją zalesionych polach.**
4. **Chwalebne rzeczy mówi się o tobie, Miasto Boże.**
5. **Bóg jest pośrodku jego i nie zachwieje się.**
6. **Poprzysiął Pan Dawidowi prawdziwie, i nie cofnie przysięgi.**
7. **Owocu łona twego posadzę na tronie twoim.**
8. **Albowiem Pan wybrał Syjon, zechciał go na mieszkanie swoje.**
9. **Najwyższy uświęcił przybytek swój.**
10. **Świętość i wspaniałość w świątyni Jego.**
11. **Święty jest przybytek Twój, przedziwna zaiste.**
12. **Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.**
13. **Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.**

14. Błogosławiony Pan na wieki i na wieki wieków.

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Katyzma poetycka po polijejeju, ton 8:

Niech raduje się niebo i niech weseli się ziemia, bowiem zgodnie z obietnicą urodziło się na ziemi Boże niebo, ta oto Niewiasta Boża. Niepłodna karmi piersią niemowlę Marię i Joachim raduje się z tych urodzin, mówiąc: Zrodziła się u mnie z korzenia Dawidowego różdżka, z której wyrósł kwiat Chrystus. Zaiste, jest to cud niezwykły.

Chwała, i teraz. Odnów się, Adamie, raduj się, Ewo, wesel się, Dawidzie, tryumfuj Anno, bowiem chwalebnie rodzi Matka Stwórcę twego. Tańczy, odnowiwszy się, ziemia, i raduje się, przyobleczona w świąteczne szaty. Każdy naród niech radując się woła do Marii: Błogosławiony dom Dawida, który karmi Karmicielkę Życia naszego.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Posłuchaj, córko, spójrz* i nakłoń ucha Twego. Stichos: Serce moje wyrzekło dobre słowo.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 4 (1, 39-49. 36).

W owym czasie Maria powstawszy Maria w tych dniach poszła z pośpiechem w góry do miasta judzkiego. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. I stało się, gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, i Elżbieta napełniona została Duchem Świętym. I zawołała głosem wielkim, mówiąc: «Błogosławiona Ty między niewiastami i błogosławiony owoc łona Twego. A skądże mi to, że Matka Pana mojego przychodzi do mnie? Oto bowiem, gdy głos pozdrowienia Twego zabrzmiał w uszach moich, poruszyło się z radości dzieciątko w łonie moim. Błogosławiona, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana». I rzekła Maria: «Uwielbia dusza moja Pana, i rozradował się duch mój w Bogu, moim Zbawcy moim. Albowiem wejrzał na pokorę służebnicy swojej, oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia. Albowiem wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny i święte jest imię Jego». Maria pozostała u niej około trzech miesięcy i powróciła do domu swego.

Stichera po Ewangelii, ton 6:

To dzień Pański, radujcie się, ludzie, bowiem Pałac Światłości i Księga Słowa Życia wyszła z łona i Brama zwrócona ku Wschodowi oczekuje na wejście Arcykapłana, Jedyna wprowadzająca Jedyne Chrystusa na świat na zbawienie dusz naszych.

Kanony jutrzni dwa, jeden kyr Jana z Damaszku i drugi kyr Andrzeja z Krety.

Pieśń 1

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Stichos obu kanonów: Najświętsza Bogurodzico, zbaw nas!

Przyjdźcie, wierni, radując się w Bożym Duchu, uczcijmy w pieśniach zawsze Dziewicę Bożą Dziewczynkę, która dzisiaj przyszła do swego narodu na zbawienie ludzi.

Raduj się, czcigodna Matko i służebnico Chrystusa Boga, Pośredniczka dawnego błogosławieństwa, a my wszyscy, ludzki ród, godnie wysławiamy Ciebie w pieśniach.

Dzisiaj rodzi się most życia, znajdując powrót przez który z upadku i otchłani, ludzie wysławiają w pieśniach Chrystusa Dawcę Życia.

Inny kanon.

Hirmos: Temu, który we wszystkich wojnach rozbił ramieniem swoim i przeprowadził Izraela przez Morze Czerwone, zaśpiewajmy jako Wybawicielowi naszemu Bogu, albowiem się wysławiał.

Niechaj tańczy całe stworzenie, niech raduje się też Dawid, bowiem z plemienia i nasienia jego wyrosła różdżka mająca jako kwiat Pana, Stwórcę wszystkiego.

Święta ze świętych jako dziecko zostaje umieszczona w świętej świątyni w celu karmienia z ręki anioła, wszyscy razem wiernie świętujmy Jej zrodzenie.

Niepłodna, niezdolna do rodzenia Anna, nie jest bezdzietną u Boga, bowiem ona jest wybrana ze wszystkich pokoleń jako matka czystej Dziewicy, z której wyrósł Stwórca stworzenia w postaci sługi.

Ciebie, łagodną Owieczkę, Jedyną, która wprowadziła Baranka Chrystusa w naszą naturę ze swojego łona, Ciebie, zrodzoną z Anny, wszyscy czcimy w pieśniach.

Chwała. Triadikon: Wysławiam Trzech niemających początku, opiewam Trzech Świętych, głoszę Trzech zawsze współistotnych w jednej naturze, Jeden bowiem w Ojcu i Synu, i Duchu, wysławiany jest Bóg.

I teraz. Teotokion: Któż widział dziecko, karmione mlekiem, nie pochodzące z nasienia ojca? Bądź też gdzie widziano dziewicę matkę? Zaiste, jedno i drugie przewyższa rozum, Czysta Bogurodzico.

Katabasja pierwszej pieśni: Krzyż nakreśliwszy laską, Mojżesz rozsiął na dwoje Morze Czerwone dla przejścia Izraela, a uderzeniem poprzecznym połączył morze dla rydwanów faraona, wyobraziwszy w ten sposób niezwyciężony oręż, przeto będziemy śpiewać Chrystusowi Bogu naszemu, albowiem się wysławiał.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Nieskalanie żyjąc dla Boga, mądrzy w Bogu rodziciele Rodzącej Stwórcę i Boga naszego, zrodzili zbawienie wszystkich.

Toczący życie wszystkim Pan wyprowadził z niepłodnej Dziewicę, w którą zechciał wcielić się, zachowawszy Ją nienaruszoną w zrodzeniu.

Zaśpiewajmy teraz Marii, owocowi Anny, która zrodziła Ją Życiodajny Gród jako Bogurodzicę, Orędowniczkę za wszystkich i Opiekunkę.

Inny kanon.

Hirmos: Umocniło się serce moje w Panu, wzniesiony został róg mój w Bogu moim, szeroko otwarłem usta moje na wrogów moich, rozradowałem się o zbawieniu Twoim.

Wychowawszy się w Świętym Świętych, Dziewica Przczysta Bogurodzica wzniosła się ponad stworzenie, rodząc w ciele Stwórcę.

Błogosławione jest łono twoje, cnotliwa Anno, bowiem ty zrodziłaś owoc dziewictwa, który bez nasienia zrodził Karmiciela stworzenia i Wybawiciela, Jezusa.

Całe stworzenie wysławia Ciebie, zawsze Dziewico, która dzisiaj urodziłaś się z Anny, przczysto różdżko z korzenia Jessego, rodząca kwiat, Chrystusa.

Przczysta Bogurodzico, Syn Twój, okazawszy Ciebie przewyższającą całe stworzenie, wysławia Twoje zrodzenie z Anny i wszystkich teraz raduje.

Chwała. Triadikon: Kłaniamy się Tobie, Ojczy niemający początku w naturze, wysławiamy Przedwiecznego Syna Twego i czcimy zawsze współistotnego Ducha Twego jako Boga mającego jedną naturę w Trzech.

I teraz. Teotokion: Czysta Bogurodzico, która zrodziłaś Dawcę Światłości i Przywódcę Życia ludzkiego, Ty okazałaś się skarbnicą życia naszego i bramą niedostępną Światłości.

Katabasja trzeciej pieśni: Różdżka jest obrazem tajemnicy, bowiem ona zakwitnięciem rozstrzyga spór o wybranie kapłana, a w poprzednio nieplodnym Kościele teraz zakwitło drzewo krzyża dla jego mocy i panowania.

Katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Zdziwił się Józef.

Maria, prawdziwa Dziewica i Bogurodzica, dzisiaj zajaśniała jak świetlisty obłok i pojawiła się ze sprawiedliwych ku naszej sławie, Adam bowiem nie jest już osądzonym i Ewa jest wyzwolona z więzów. Przeto i my wołamy, szczerze śpiewając Jedynej Czystej: Narodzenie Twoje obiecuje radość całej ziemi.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, wieść o Twojej Opatrzności, i wysławilem Ciebie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Śpiewamy Tobie, Panie, który darowałeś wszystkim wiernym przystań zbawienia, która Ciebie zrodziła.

Ciebie, Boża Niewiasto, Chrystus objawił chwałą i mocą dla wszystkich, wyśpiewujących z wiarą Twoją tajemnicę.

Nieznająco małżeństwa Władczyni, Twoimi modlitwami wybawiani z grzechów, godnie Ciebie wszyscy uwielbiamy.

Inny kanon.

Hirmos: Prorok Habakuk duchowymi oczyma przewidział, Panie, przyście Twoje, przeto i wołał: Z południa przyjdzie Bóg, chwała mocy Twojej, chwała łaskowości Twojej.

Patriarcha Jakub proroczo przewidując wspaniałość Ekonomii Twojej, Zbawicielu, w proroczym natchnieniu tajemniczo mówił Judzie: Z różdżki wyrosłeś, synu mój, wskazując na Ciebie, Boga z Dziewicy.

Teraz różdżka Aarona, wyrosła z korzenia Dawidowego, teraz czysta Dziewica przychodzi od Anny i tajemniczo radują się razem niebo i ziemia, i wszystkie plemiona pogan, i Anna z Joachimem.

Teraz niech raduje się niebo, niech raduje się ziemia i niech weselą się Joachim z Dawidem, jeden jako rodziciel Twój, któraś prawdziwie zrodziła Boga, a drugi jako praojciec Twój, głosząc majestat Twój, Czysta.

Z tobą, mądra w Bogu Anno, raduje się teraz cała ziemia, bowiem ty wydałaś Matkę Zbawiciela, różdżkę mocy, wyrosłą z korzenia Dawidowego, przynoszącą nam kwiat, Chrystusa.

Chwała. Triadikon: Wysławiam Ojca niemającego początku, Syna i Świętego Ducha, Jednoistotną, niestworzoną Trójcę, przed którą pobożnie stoją Serafini, wołając: Święty, Święty, Święty jesteś, Boże.

I teraz. Teotokion: Niemająca początku Zasada bierze początek z Ciebie, Rodzicielko Boga, ciało w czasie i pozostaje współpoczątku także po wcieleniu Słowo Ojcowskie, i zawsze współistotne Duchowi, zachowując Bożą godność.

Katabasja czwartej pieśni: Usłyszałem, Panie, tajemnicę Twojej Opatrzności, poznałem dzieła Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Pieśń 5

Hirmos: Rozpędziwszy mrok niejasnych wróżb i oświeciwszy serca wiernych przyjściem prawdy przez Bożą Dziewczynkę, prowadź i nas w drodze, Chryste, Światłością Twoją.

Zaśpiewajmy, ludzie, Sprawcy tego, że Przyczyna wszystkiego stała się nam podobna, a upodobniając się do obrazu której prorocy radowali się, otrzymując owoc od Niej, prawdziwe zbawienie.

Zakwitnięcie suchej różdżki wskazało Izraelowi wybranie kapłana, a teraz chwalebne zrodzenie z niepłodnej niezwykle powiększa chwałę rodzących.

Inny kanon.

Hirmos: Panie Boże nasz, daj nam pokój, Panie Boże nasz, nabądź nas, Panie, poza Tobą nikogo nie znamy, imię Twoje wyznajemy.

Przeczyste zrodzenie Twoje, Dziewico Nieskalana, jest niewypowiedziane i poczęcie niewypowiedziane jest Twoje, Oblubienico dziewicza, bowiem to Bóg cały we mnie się przyobłókł.

Dzisiaj niechaj weselą się chóry anielskie, niech radują się w pieśniach potomkowie Adama, bowiem urodziła się Różdżka, która wyda kwiat, Chrystusa, jedyne Zbawiciela naszego.

Dzisiaj Dziewica wyzwala z osądzenia, wyzwala także niepłodność i Adam z dawnego przekleństwa przy zrodzeniu Twoim, bowiem w Tobie wybawiliśmy się ze zniszczalności.

Chwała Tobie, który teraz wysławileś niepłodną, bowiem ona zrodziła zgodnie z obietnicą zawsze kwitnącą Różdżkę, z której wyrośnie Chrystus, kwiat naszego życia.

Chwała. Triadikon: Chwała Tobie, Ojczy Święty, Boże Niezrodzony, chwała Tobie, Synu Przedwieczny, Jednorodzony, chwała Tobie, Duchu Boży i Współtronujący, wyłoniony z Ojca i przebywający w Synu.

I teraz. Teotokion: Łono Twoje stało się nosicielem Słońca, stała jest Twoja czystość, jak poprzednio, nienaruszona, Dziewico, bowiem Chrystus Słońce zjawił się z Ciebie jak Oblubieniec z pałacu.

Katabasja, piątej pieśni: **O**, po trzykroć błogosławione Drzewo, na którym ukrzyżowany został Chrystus, Król i Pan, przez które upadł ten, który skusił drzewem, sam został schwytyany przez przygwożdżonego na tobie ciałem Boga, darującego pokój duszom naszym.

Pieśń 6

Hirmos: **Do** Pana z lewiatana zawołał Jonasz: Wyprowadź mnie, proszę, z głębi otchłani, a ja z gromką chwałą i duchem prawdy złożę Tobie ofiarę jako Wybawicielowi.

Do Pana w bólu niepełności wezwali mądrzy w Bogu rodzice Bogurodzicy i zrodzili Ją wszystkim ludziom na ziemi na powszechne zbawienie i chwałę.

Mądrzy w Bogu rodzice Bogurodzicy otrzymali godny Boga niebiański dar, rydwan wiozący samego Chrystusa, Rodzicielkę Słowa i Stwórcy.

Inny kanon.

Hirmos: **Jak** wody morskie atakują mnie wody życia, Przyjacielu człowieka, przeto jak Jonasz tak wołam do Ciebie: Wyprowadź życie moje ze zniszczenia, miłosierny Panie!

Ciebie, najświętszą ze świętych, cnotliwi rodzice Twoi, Przepczysta, umieścili w Domu Bożym, abyś Ty wychowywała się w pobożności i przygotowała się do stania się Jego Matką.

Niepełne i matki, radujcie się, bezdzietne, nabierzcie odwagi i weselcie się, bowiem bezdzietna i niepełna wydaje Bogurodzicę, która wybawi Ewę z bólów rodzenia i Adama z przekleństwa.

Słysz Dawida, mówiącego do Ciebie: Przywiodą dziewice w ślad za Tobą, przywiodą do świątyni Króla i z nim wysławiam Ciebie, Córko Króla.

Wysławiamy święte narodzenie Twoje, czcimy też Twoje poczęcie bez nasienia, wezwana przez Boga i Dziewico, a z nami sławią Ciebie także zastępy anielskie i dusze świętych.

Chwała. Triadikon: **W** Tobie, Czysta, sławiona i wysławiana jest tajemnica Trójcy, bowiem Ojciec błogosławił i Słowo wcieliło się w Ciebie, Duch zaś Święty ogarnął Ciebie jak cień.

I teraz. Teotokion: **Ty** byłaś, Bogurodzico czysta, złotą kadzielnicą, bowiem w łonie Twoim zamieszkał Ogień Słowo z Ducha Świętego i było widoczne w postaci człowieka.

Katabasja szóstej pieśni: **Jonasz**, rozłożywszy na kształt krzyża ręce we wnętrzu zwierza morskiego, wyraźnie przedstawił zbawcze cierpienie Chrystusa, a po wyjściu ze zwierza po trzech dniach przedstawił przewyższające świat zmartwychwstanie Chrystusa Boga, przygwożdżonego ciałem i oświecającego świat zmartwychwstaniem po trzech dniach.

Kontakion, ton 4: **Joachim** i Anna wyzwolili się z hańby bezdzietności, a Adam i Ewa ze zniszczenia śmierci, Przepczysta, w świętym zrodzeniu Twoim. Świętując owo wyzwolenie i lud Twój wybawiony z osądzenia za grzechy woła do Ciebie: Niepełna rodzi Bogurodzicę i Karmicielkę Życia naszego.

Ikos: **Modlitwa** wraz z westchnieniem od niepełności i bezdzietności Joachima, jak i Anny, okazała się przyjemną Bogu, doszła do uszu Pana i wydała światu życiodajny owoc. Joachim modlił się na górze, a Anna znosiła obelgi w sadzie. Jednak z radością niepełna rodzi Bogurodzicę i Karmicielkę Życia naszego.

Pieśń 7

Hirmos: Krzew niespalany przez ogień na górze, i piec chaldejski toczący rosę, jasno pokazywały Ciebie, Niewiasto Boża, bowiem Ty bez spalania przyjęłaś Boski niematerialny Ogień w materialne łono, przeto Zrodzonemu z Ciebie śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych!

Przez materialne zjawiska dawca zakonu nie był dopuszczany do zrozumienia wielkiej tajemnicy Twojej, Przeczysta, niekiedy będąc pouczanym obrazami, aby nie myślał w sposób ziemski, przeto dziwiąc się cudowi, mówił: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Górą i Bramą niebios, i duchową drabiną właściwą Bogu proroczono nazywał Ciebie Boży chór, bowiem od Ciebie oddzieli się kamień bez udziału rąk ludzkich, nazywał Ciebie bramą, przez którą przeszedł Pan, Bóg cudów, Bóg ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos: Chaldejski piec, rozpalany ogniem, zroszony został Duchem w Bożej obecności, a dzieci śpiewały: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych!

Wysławiając Twego Syna, Czysta, świętujemy święte Twoje zrodzenie i wiernie kłaniamy się Jemu, teraz wybawiwszy się przez Niego z dawnego osądzenia Adama.

Teraz Anna weseli się i chwalać się woła: Będąc nieplodną zrodziłam Bożą Matkę, przez którą przekreślone został osądzenie Ewy i rodzenie w bólu.

Adam wyzwala się i Ewa raduje się, i woła w duchu do Ciebie, Bogurodzico: Przez Ciebie wybawiliśmy się z klątwy pierworodnej z przyjściem Chrystusa.

O, łono, które pomieściło Boży gród! O, łono, które nosiło większy od niebios tron święty, duchowy, arkę świątyni.

Chwała. Triadikon: Wysławmy Ojca, Syna i Ducha, Trójcę w jedności Bóstwa Najświętszą, Niepodzielną, Niestworzoną, Współwieczną i Jednoistotną.

I teraz. Teotokion: Ty, Dziewico, jedyna cudownie zrodziłaś Boga, Ty, Mario, odnowiłaś naturę przez z Ciebie Zrodzonego, Ty, Czysta, Rodzicielko Boga, wyzwoliłaś Ewę z pierworodnego przekleństwa.

Katabasja siódmej pieśni: Szaleńczy nakaz niegodnego władcy, dyszącego groźbami i obrzydliwym bluźnierstwem, zatrwożyło lud, jednakże trzech dzieci nie przestraszył ani zwierzęcy gniew, ani niszczący ogień, ale znajdując się pośród płomieni, przeciwko którym powiał niosący rosę Ducha, oni śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: W piecu młodzieńców Ty niegdyś obrazowałaś swoją Matkę, Panie, i ten obraz ratował ich przed ogniem, chodzących w nim bez spalania się. Dzisiaj Ją, która przez Ciebie objawiła się krańcom świata, opiewamy i wywyższamy na wieki.

Wybrana arka naszego pojednania z Bogiem zaczyna teraz istnienie, mając urodzić nam Słowo, które zjawi się w prawdziwym ciele. Jemu to śpiewamy, którzy przez Niego otrzymaliśmy byt z niebytu, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Przekreślenie nieplodności przekreśliło zarazem nieplodność świata w dobru i wyraźnie okazało cud, Chrystusa, który przyszedł do zrodzonych z ziemi. Jemu to śpiewamy, którzy przez Niego otrzymaliśmy byt z niebytu, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Temu, który wodami pokrywa górne swoje pałace, wyznacza przez piasek granicę morzu i wszystko trzyma, Tobie śpiewa słońce, Ciebie sławi księżyc, Tobie całe stworzenie przynosi pieśń jako Stworzycielowi wszystkiego, na wieki.

Ten, który rzeczy niezwykle uczynił z nieplodnym łonem, który otworzył nierodzące łono Anny i dał jej owoc, jest Świętym Bogiem, jest Synem Dziewicy, który przyjął z Niej ciało, z zawsze kwitnącej Dziewicy i Bogurodzicy.

Ty, który zapieczętowałaś otchłań i otwierasz ją, podnosisz wodę na obłoki i dajesz deszcz, to Ty, Panie, dałeś świętej Annie wydać z nieplodnego korzenia przezczysty owoc i zrodzić Bogurodzicę.

Sprawco naszych myśli i Dawco naszych dusz, Ty pokazałeś nieplodną ziemię urodzajną, uczyniwszy przedtem wyschlą niwę rodzącą, wydającą trawy i owoce, Annę świętą, żeby ona wydała przezczysty owoc, Bogurodzicę.

Przyjdźcie wszyscy, zadziwmy się rodzącą jakby z małego pałacu gród Boży, mającą wyjście z bramy łona, ale nie znającą wejścia zjednoczenia, bowiem tylko Stwórca przeszedł tą zadziwiającą drogą.

Chwała. Triadikon: O Trójco przewyższająca naturę, jedność niemająca początku, Ciebie opiewa i drży przed Tobą mnóstwo aniołów, niebo i ziemia, i otchłanie przerażają się, ludzie błogosławią, ogień służy jak niewolnik, wszystko w stworzeniu podporządkowuje się Tobie, Trójco Święta, z bojaźnią.

I teraz. Teotokion: O, ostatnia nowość! Bóg jest Synem niewiasty, zrodzenie bez nasienia, niezamężna matka i zrodzony Bóg! Jest to widok wprawiający w drżenie! Zadziwiające poczęcie Dziewicy! Niewypowiedziane zrodzenie! Zaiste, wszystko to przewyższa rozum i kontemplację!

Katabasja ósmej pieśni: Dzieci, błogosławcie Trójcę! Błogosławcie Boga Ojca Stworzyciela, zaśpiewajcie Słowu, które zstąpiło i zamieniło ogień w rosę, i wywyższajcie Ducha Najświętszego, dającego wszystkim życie na wieki.

Pieśń 9

Stichos: Uwielbiaj, duszo moja, sławne zrodzenie Bożej Matki.

Hirmos: Boga świetliście jaśniejącego przed słońcem, który przyszedł do nas w ciele, w niewypowiedziany sposób wcielając się w dziewicze łono Błogosławionej Przechystej Bogurodzicy, którą uwielbiamy.

Ten, który wytoczył niepokornemu ludowi wodę ze skały, daruje pokornym narodom z nieplodnego łona owoc ku naszej radości, Ciebie, Przechystą Bogurodzicę, którą my godnie uwielbiamy.

Wybawicielkę z nagłego osądzenia i poprawę pramatki, przyczynę zbliżenia rodzaju naszego do Boga, most ku Stwórcy, Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Stichos: Uwielbiaj, duszo moja, zrodzoną z nieplodnej Dziewicy Marię.

Drugi hirmos: Obce jest matkom dziewictwo i dziwne jest dla dziewic rodzenie, ale jedno i drugie zdarzyło się w Tobie, Bogurodzico, przeto my, wszystkie plemiona ziemi, nieustannie Ciebie uwielbiamy.

Godne Twojej czystości zrodzenie odziedziczyłaś Ty, Bogurodzico, według obietnicy, bowiem Ty, darowana byłaś niegdyś nieplodnej jako owoc

zasadzony przez Boga, przeto my, wszystkie plemiona ziemi, nieustannie Ciebie uwielbiamy.

Spełniło się proroctwo wołającego: Przywróć, mówi, upadłą arkę świętego Dawida, odbitą w Tobie, Czysta, przez którą cały ludzki proch ukształtował się w ciało Boże.

Kłaniamy się pieluszkom Twoim, Bogurodzico, sławimy Tego, który dał owoc przedtem niepłodnej i cudownie otworzył łono niepłodnej, bowiem On czyni wszystko, co zechce, będąc Bogiem Samowładnym.

Tobie, Bogurodzico zrodzona z Anny, wiernie przynosimy jako dar pieśń, wysławiając matki Matkę i dziewice jedyną Dziewicę, kłaniamy się Tobie, śpiewamy i sławimy.

Chwała. Triadikon: Obce jest dla nieprawych sławienie niemającej początku Trójcy, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, niestworzonej Wszechwładcy, która cały świat trzyma według swego władczego znaku.

I teraz. Teotokion: Ty, Dziewico Matko, ogarnęłaś w swoim łonie jednego z Trójcy, Chrystusa Króla, którego opiewa całe stworzenie i przed którym drżą zastępy nieba. Módl się do Niego, Przekzysta, aby zbawił dusze nasze.

Katabasja dziewiętej pieśni: Ty jesteś, Bogurodzico, tajemniczym rajem, który zrodził niestworzonego Chrystusa, a On to zasadził na ziemi życiodajne drzewo krzyża, przeto teraz, podnosząc krzyż i kłaniając się jemu, uwielbiamy Ciebie.

Inna katabasja: Śmierć, która dosięgła ród przez zakosztowanie z drzewa, teraz jest zlikwidowana przez krzyż, bowiem powszechne przeklęcie pramatki zostało zniszczone przez przyjście Czystej Matki, którą wszystkie moce niebios uwielbiają.

Fotagogikon 1: Z niepłodnej Anny dzisiaj zajaśniał kwiat, Bogurodzica, która napełniła Bożą wonnością wszystkie krańce świata i napełnia radością całe stworzenie. Śpiewając Jej, godnie ją wysławiamy jako przewyższającą zrodzonych z ziemi.

Chwała, i teraz. Fotagogikon 2: Adamie, odnow się, Ewo, rozwesel się, prorocy radujcie się z apostołami i sprawiedliwymi, bowiem ze sprawiedliwych Joachima i Anny dzisiaj zajaśniała powszechna radość dla aniołów i ludzi, Bogurodzica Maria.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 1:

Prosomion: O przedziwny cud!

O przedziwny cud! Źródło Życia rodzi się z niepłodnej i łaska zaczyna przynosić wspaniałe owoce. Wesel się, Joachimie, stawszy się rodzicielem Bogurodzicy. Nie ma nikogo takiego, jak ty, przyjęty przez Boga spośród ziemskich rodziców, bowiem Boża Dziewczynka, która ogarnęła Boga, Boże mieszkanie, najświętsza góra, została nam darowana przez ciebie.

O przedziwny cud! Z niepłodnej na znak Stwórcy wszystkiego i Wszechwładcy zajaśniał owoc i władczo przekreślił niepłodność świata w dobro. Matki, radujcie się z matką Bogurodzicy, wołając: Obdarzona łaską, raduj się, z Tobą Pan, dający przez Ciebie światu wielkie miłosierdzie.

Sławna Anna, okazawszy się uduchowioną kolumną cnoty, jasnym mieszkaniem, jaśniejącym łaską. Zrodziła zaiste obronę dziewictwa, Boży

kwiat, dar dla wszystkich dziewic i pragnących dziewictwa, zauważalnie dająca piękno dziewictwa i wszystkim wiernym dająca wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Ton 6. Isomelos: To dzień Pański, radujcie się, ludzie, bowiem Pałac Światłości i Księga Słowa Życia wyszła z łona i Brama zwrócona ku Wschodowi oczekuje na wejście Arcykapłana, Jedyna wprowadzająca Jedyne Chrystusa na świat na zbawienie dusz naszych.

Na Liturgii,

Prokimenon, Pieśń Bogurodzicy, ton 3: Uwielbia dusza moja Pana* i rozradował się duch mój w Bogu, Zbawcy moim. Stichos: Albowiem wejrzał na pokorę służebnicy swojej, oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia.

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian, perykopa 240 (2, 5-11).

Bracia, niech was ożywia to dążenie, ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg wywyższył Go nad wszystko i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych, i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.

Alleluja, ton 2: Posłuchaj, córko, spójrz, i nakłoń ucha twego. Stichos: Moźni ludu będą błagać przed obliczem twoim.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 54 (10, 38-42; 11, 27-28).

W owym czasie Jezus wszedł do jednej wsi. A pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do domu swego. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która usiadłszy u nóg Jezusa słuchała słowa Jego. Marta zaś krzątała się koło rozmaitych posług i przystąpiwszy rzekła: «Panie, czy nie dbasz o to, że siostra moja zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej przeto, żeby mi pomogła». A odpowiadając Jezus rzekł jej: «Marto, Marto, troszczysz się i kłopotujesz o wiele, a potrzeba tylko jednego. Maria bowiem obrała dobrą część, która nie będzie jej odebrana». A gdy On to mówił, jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: «Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssalesz». On zaś rzekł: «Błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je».

Zamiast Zaprawdę godne jest to, śpiewamy: Uwielbiaj, duszo moja, zrodzoną z niepłodnej Dziewicę Marię. Obce jest matkom dziewictwo i dziwne jest dla dziewic rodzenie, ale jedno i drugie zdarzyło się w Tobie, Bogurodzico, przeto my, wszystkie plemiona ziemi, nieustannie Ciebie uwielbiamy.

Koinonikon: Kielich zbawienia przyjmę i wezwę imienia Pańskiego. Alleluja.

